

Bilag.**Konvention (nr. 87) om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig.**

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference, som er blevet sammenkaldt i San Francisco af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 31. møde den 17. juni 1948;

som har besluttet i konventionsform at vedtage visse forslag om foreningsfrihed og om beskyttelse af retten til at organisere sig, hvilket spørgsmål er opført som punkt 7 på dagsordenen;

vedtager under hensyn til, at det i indledningen til Den internationale Arbejdsorganisations statut udtales, at „anerkendelse af grundsætningen om foreningsfrihed“ er et middel til at forbedre arbejdsforholdene og til at befæste freden;

under hensyn til, at det i Philadelphia-deklarationen påny bekræftes, at „ytrings- og foreningsfrihed er af afgørende betydning for fortsat fremskridt“;

under hensyn til, at den internationale arbejdskonference på sit 30. møde enstemmigt har vedtaget de grundsætninger, som skal danne grundlag for internationale bestemmelser;

under hensyn til, at De Forenede Nationers plenarforsamling på sit 2. møde har tiltrådt disse grundsætninger og anmodet Den internationale Arbejdsorganisation om at fortsætte alle bestræbelser med henblik på at muliggøre vedtagelsen af en eller flere internationale konventioner;

i dag den 9. juli 1948 følgende konvention, som benævnes konventionen af 1948 om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig.

Afsnit I. Foreningsfrihed.**Artikel 1.**

Ethvert medlem af Den internationale Arbejdsorganisation, for hvilket nærværende konvention er i kraft, forpligter sig til at gennemføre følgende bestemmelser.

Artikel 2.

Arbejdere og arbejdsgivere, uden forskel af nogen art, er berettiget til at oprette og til alene under iagttagelse af den pågældende organisations bestemmelser at slutte sig til organisationer efter eget valg og uden forudgående tilladelse.